

Sygn. akt IX W 2084/16

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 lipca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Aneta Żołnowska

Protokolant: stażysta Wojciech Sowul

w obecności oskarżyciela publ. D. K.

po rozpoznaniu w dniu 20 lipca 2016 r. sprawy

T. K.

s. B. i J. z domu B.

ur. (...) w O.

obwinionego o to, że:

- w dniu 19 stycznia 2016r. o godz. 8.47 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży towaru o łącznej wartości 43,92 zł. na szkodę (...) SA
- w dniu 24 stycznia 2016r. o godz. 12.00 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży towaru o łącznej wartości 78,93 zł. na szkodę (...) SA
- tj. za wykroczenia z art. 119§1kw

ORZEKA:

I. **obwinionego T. K.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów i za to na podstawie art. **119 § 1 kw w zw. z art. 9 § 2 kw** skazuje go na **karę 10 (dziesięciu) dni aresztu;**

II. na podstawie art. 119 § 4 kw **orzeka wobec obwinionego środek karny w postaci obowiązku naprawienia szkody** poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego (...) S. A. kwoty 43, 92 (czterdzieści trzy 92/100) złotych;

III. na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw zwalnia obwinionego od kosztów postępowania i opłaty.

Sygn. akt IX W 2084/16

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 stycznia 2016 roku dyżur w sklepie (...) przy ulicy (...) w O. pełnił pracownik ochrony Ł. W.. Tego dnia, przeglądając monitoring sklepowy zauważył, jak o godz. 8:47 T. K. na dziale z akcesoriami kosmetycznymi włożył osiem past (...) do koszyka sklepowego. Następnie udał się w inną alejkę hali sprzedaży i tam przełożył

wybrane artykuły do swojej torby. Ich wartość opiewała na kwotę 43,92 złotych. Nie udało się mu ująć wymienionego, aczkolwiek zdarzenie zostało przez zapisane.

W dniu 24 stycznia 2016 roku T. K. pojawił się ponownie w sklepie (...) przy ulicy (...) w O.. Dyżur w sklepie pełnił ponownie Ł. W.. Obsługując kamery monitoringu sklepowego, zauważył on w pewnym momencie, jak wymieniony mężczyzna wybrane przez siebie produkty z działu kosmetycznego tj. sześć dezodorantów (...), jeden krem (...) oraz jeden krem „(...)” chowa pod kurtkę. Następnie udał się do kasy. Po dotarciu do niej poprosił o przepuszczenie kupujących w kolejce z uwagi na kupno jednej bułki. T. K. zapłacił tylko za nią. Kwota ukrytych produktów wynosiła 78,93 złote.

W związku z tym wymieniony został zatrzymany przez pracownika ochrony Ł. W.. Poprosił go o udanie się z nim do pomieszczenia służbowego. Tam mężczyzna wyjął jedynie spod kurtki dwie sztuki dezodorantu.

Zdarzenie zostało zgłoszone na Policję. Przybyli na miejsce funkcjonariusze Policji wylegitymowali obwinionego i dokonali jego kontroli osobistej. W wyniku tych czynności ujawnione zostały jeszcze pozostałe skradzione przez obwinionego przedmioty. Została sporządzona dokumentacja w postaci notatki urzędowej.

Zdarzenie zostało zarejestrowane przez kamery sklepowe.

(dowody: zeznania Ł. W. k. 20, k. 10, notatka urzędowa k. 2, zawiadomienie o popełnieniu wykroczenia k. 4, k. 5, notatka urzędowa k. 16, nagranie k. 18)

Wobec powyższego obwiniony T. K. został obwiniony o popełnienie wykroczeń z art. 119 § 1 kw.

T. K. nie stawiał się na rozprawę w dniu 20 lipca 2016 roku. Wezwanie dla obwinionego zostało wysłane na adres przez niego wskazany tj. O., ul. (...). Wezwanie było dwukrotnie prawidłowo awizowane, którego obwiniony nie podjął. (d. k. 19) Obwiniony został prawidłowo pouczone o skutkach wynikających z treści art. 38 § 2 kpow, tj., że pismo wysłane pod ostatnio znany adres w kraju uznaje się za doręczone, co też nastąpiło w przedmiotowej sprawie. Obwiniony nie usprawiedliwił swojej nieobecności i nie wniósł o odroczenie rozprawy.

W tych warunkach zaistniały podstawy do zaocznego rozpoznania sprawy w rozumieniu art. 71 § 1 kpw.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, zachowanie obwinionego należało uznać za przyjętą przez obwinionego linię obrony zmierzającą w kierunku uniknięcia odpowiedzialności. Za winą obwinionego przemawia zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy, w szczególności zeznania świadka Ł. W. i nagrania z monitoringu sklepowego.

Należy uznać, że najważniejszym dowodem w sprawie są nagrania z monitoringu, sklepu (...), przy ulicy (...) w O.. Są one w pełni wiarygodnym i obiektywnym dowodem w sprawie. Na nagraniach widać wyraźnie obwinionego i jego zachowanie. Wymieniony w dniu 19 stycznia 2016 roku w alejce z artykułami kosmetycznymi wkłada do koszyka pasty (...). Następnie w innej alejce przepakuje je do swojej torby. Nie zostaje zatrzymany przez ochroniarza. Wychodzi ze sklepu. Następnie 24 stycznia ponownie przychodzi do sklepu (...) i w jednej z alejek sklepu chowa pod kurtkę wybrane produkty, tj. dezodoranty i kremy.

W ocenie Sądu nie ma żadnych powodów, aby kwestionować wiarygodność nagrania z przedmiotowego zdarzenia. Jest ono całkowicie obiektywne.

Z treściami nagrań z monitoringu sklepu korespondują zeznania pracownika ochrony sklepu (...), który dokonał obserwacji całego zajścia. Potwierdził on, że 19 stycznia 2016 roku i 24 stycznia 2016 r. obwiniony dokonał kradzieży 8 sztuk past do zębów o łącznej wartości 43,92 zł, jak również artykułów kosmetycznych o łącznej wartości 78,93 zł. 19 stycznia 2016 r. wskazał, że nie udało mu się zatrzymać obwinionego. Zdarzenie jedynie zaobserwował przeglądając

monitoring. 24 stycznia 2016 r. widział natomiast bezpośrednio zaistniałe zdarzenie. Podał, że zatrzymał obwinionego i zawiadomił policję. Sąd uznał zeznania tego świadka za w pełni obiektywne i przez to wiarygodne.

Wobec powyższego, Sąd uznał obwinionego T. K. za winnego, tego, że w dniu 19 stycznia 2016 r. o godz. 8:47 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży towaru o łącznej wartości 43,92 zł. na szkodę (...) SA oraz tego, że w dniu 24 stycznia 2016 r. o godz. 12:00 w O. przy ul. (...) w sklepie (...) dokonał kradzieży towaru o łącznej wartości 78,93 zł. na szkodę (...) SA. Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona z art. 119 § 1 kw.

Zgodnie z art. 119 § 1. kto kradnie lub przywłaszcza sobie cudzą rzecz ruchomą, jeżeli jej wartość nie przekracza 1/4 minimalnego wynagrodzenia, podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny.

Strona podmiotowa obejmuje umyślność o zamiarze bezpośrednim i kierunkowym.

Przedmiotem czynności wykonawczej kradzieży jest cudza rzecz ruchoma. Zdaniem Sądu Najwyższego cudze mienie ruchome to rzecz przedstawiająca wartość materialną i mogąca być w związku z tym przedmiotem obrotu (wyrok SN z dnia 1 lipca 1981 r., V KRN (...), OSNPG 1982, nr 1, poz. 4).

Czynnością wykonawczą kradzieży jest zabór, czyli czynność polegająca na wyjęciu cudzej rzeczy z władztwa właściciela lub posiadacza i objęciu jej we własne władanie, co też uczynił obwiniony w przedmiotowej sprawie. Cechą zaboru jest to, że zabór mienia następuje bezprawnie, bez żadnej podstawy i bez zgody właściciela lub osoby, od której mienie zabrano (wyrok SN z dnia 18 grudnia 1998 r., IV KKN(...), Prok. i Pr.-wkł. 1999, nr 7-8, poz. 5).. Przy kradzieży działanie sprawcy należy uznać za ukończone z chwilą, gdy sprawca zawładnął rzeczą, objął ją w swoje posiadanie, bez względu na to, czy zdołał następnie zamiar rozporządzenia tą rzeczą jako swoją urzeczywistnić, czy nie (wyrok SN z dnia 21 stycznia 1985 r., II KR (...), OSNPG 1985, nr 8, poz. 110).

Orzeczone wobec obwinionego kara aresztu, w ocenie Sądu jest współmierna do stopnia zawinienia i społecznej szkodliwości czynu i nie może być postrzegana jako rażąco surowa.

Jako okoliczności obciążające przy wymiarze kary Sąd uznał szkodliwość społeczną czynu obwinionego, nagminne lekceważenie obowiązujących norm prawnych, zachowanie niezgodne z przyjętymi normami prawnymi i obowiązującymi z racji zamieszkania w społeczeństwie. Szczególnie Sąd miał na względzie, iż nie było to jednorazowe zachowanie obwinionego. Obwiniony był uprzednio karany za wykroczenia z art. 119 § 1 kw. (k. 16)

Sąd nie dopatrył się w postawie obwinionego okoliczności łagodzących.

Sąd orzekł obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego kwoty 43,92zł., bowiem przedmiot kradzieży z dnia 19.01.2016r. nie został odzyskany.

Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 119 kpw Sąd zwolnił obwinionego od obowiązku uiszczenia kosztów postępowania i opłaty.